

عهدنامه میت

به راستی از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده: هر که هنگام مرگ خویش وصیت‌ش را نیکو نکند، نشانه نقص در عقل و مروت اوست. عرضه داشتند: ان وصیت نیکو چگونه است؟ فرمود: چون مرگ او برسد، و مردم نزد او جمع شوند بگوید

اللَّهُمَّ فاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

إِنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ أَنِّي أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لِرَبِّ فِيهَا

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبورِ

وَأَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ

وَأَنَّ مَا وُعِدَ فِيهَا مِنَ النَّعِيمِ مِنَ الْمُكَلِّ وَالْمُشَرِّبِ وَالنُّكَاحِ حَقٌّ

وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الْإِيمَانَ حَقٌّ وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا وَصَفَ

وَأَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا شَرَعَ وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قَالَ

وَأَنَّ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

وَأَنِّي أَعْهَدُ إِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا أَنِّي رَضِيتُ بِكَ رَبِّاً وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا

وَبِخَمْدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَدِيًّا وَبِعِلِيٍّ وَلِيًّا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا

وَأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَئِمَّةٌ

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَرَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي

وَعُدَّتِي عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ بِي

وَأَنْتَ وَلِيٌ فِي نِعْمَتِي وَالْمُهْبِطُ آبَائِي

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكُلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبْدًا

وَإِنْسُ فِي قَبْرٍ وَحْشَتِي وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدَ أَيَّوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْشُورًا

این عهد میت است در روزی که به حاجت خود وصیت می کند، و وصیت بر هر مسلمانی حق است. حضرت صادق علیه السلام فرمود: تصدیق این معنا در گفتار خدای تبارک و تعالی در سوره مریم آمده است: مالک نمی شوند شفاعت را، مگر کسی که نزد خدای بخشندۀ پیمان گرفته باشد. و این همان پیمان است. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: آن را بیاموز و به اهل بیت و شیعه خود آموزش ده، که آن را جبرئیل به من آموخت.